अगाधत्वं दुःप्रवेशत्वेन ॥ ४ ॥ सीतायाःपदं त्राणमुद्दिश्यागतौ ॥ पदंव्यवसितत्राणस्थानलक्ष्मांघ्रिवस्तुषु ॥५॥ दशयोजनमाकाशं तावत्पर्यंतावकाशमावृत्य सन्निविष्टमित्यनुषंगः ॥ तत्त्वभूतं यथार्थमित्यर्थः ॥६॥ उपप्रदानं सीतायाः ॥ सांत्वं सुग्रीवंप्रतिसाम भेदोवा तंप्रत्येव ॥७॥ आत्मनोर्थं तत्कालोचितकार्यं शुकमुवाचेत्यन्वयः ॥ सुग्रीवंप्र

अगाधश्चाप्रमेयश्चद्वितीयइवसागरः ॥ पुत्रौदशरथस्येमौभ्रातरौरामलक्ष्मणौ ॥ ४ ॥ उत्तमौरूपसंपन्नौसीतायाःपदमागतौ ॥ एतौ सागरमासाद्यसन्निविष्टौमहाद्युते ॥ ५ ॥ बलंचाकाशमावृत्यसर्वतोदशयोजनं ॥ तत्त्वभूतंमहाराजक्षिप्रंवेदितुमर्हसि ॥ ६ ॥ तव दूतामहाराजक्षिप्रमर्हतिवेदितुं ॥ उपप्रदानंसांत्वंवाभेदोवात्रप्रयुज्यतां ॥ ७ ॥ शार्दूलस्यवचःश्रुत्वारावणोराक्षसेश्वरः ॥ उवाचसहसाव्यग्रःसंप्रधार्यार्थमात्मनः ॥ शुकंसाधुतदारक्षोवाक्यमर्थविदांवरं ॥ ८ ॥ सुग्रीवंब्रूहिगत्वाशुराजानंवचनान्मम ॥ यथासंदेशमक्लीबंश्लक्ष्णयापरयागिरा ॥ ९ ॥ त्वंवैमहाराजकुलप्रसूतोमहाबलश्चर्क्षरजःसुतश्च ॥ नकश्चनार्थस्तवनास्त्यनर्थस्तथापिमेभ्रातृसमोहरीश ॥ १० ॥ अहंयद्यहरंभार्यांराजपुत्रस्यधीमतः ॥ किंतत्रतवसुग्रीवकिष्किंधांप्रतिगम्यतां ॥ ११ ॥ नहीयंहरिभिर्लंकाप्राप्तुंशक्याकथंचन ॥ देवैरपिसगंधर्वैःकिंपुनर्नरवानरैः ॥ १२ ॥ सतदाराक्षसेंद्रेणसंदिष्टोरजनीचरः ॥ शुकोविहंगमोभूत्वातूर्णमाप्लुत्यचांबरं ॥ १३ ॥ सगत्वादूरमध्वानमुपर्युपरिसागरं ॥ संस्थितोत्यंबरंवाक्यंसुग्रीवमिदमब्रवीत् ॥ १४ ॥ ति सामभेदप्रयोगार्थमितिशेषः ॥ ८ ॥ तदेवाह सुग्रीवमिति ॥ यथासंदेशं मत्संदेशप्रकारमनतिक्रम्य ॥ अक्लीबमकातरं ॥ ९ ॥ तवार्थःकोपिनास्ति रामसहायकरणेनप्राप्यंफलंनास्ति अनर्थश्च कश्चित्परिहर्तव्योनास्ति॥ अतोनिष्प्रयोजनप्रवृत्तिरनुचितेतिभावः ॥ यद्यपिवा कश्चिदर्थोरामतोजातःस्यात् तथापि मेभ्रातृसमोसि ॥ तथाचमद्विषये औदासिन्यमुचितमितिभावः ॥ १० ॥ ११ ॥ मद्वचनमनादृत्यागतेनापित्वयात्रकिमपि नकर्तुंशक्यमित्याह ॥ नहीयमिति ॥ १२ ॥ शुकोविहंगमोभूत्वा शुकपक्षीभूत्वा आप्लुत्यचांबरं जगामेतिशेषः ॥ १३ ॥ सागरस्योपर्युपरि सागरसमीपोर्ध्वदेशे ॥ १४ ॥